

SEMĂNĂTORUL ROMÂN

Național, Economic, Cultural și Informativ

Director: MIHAIL GEORGESCU

REDACȚIA ADMINISTRATIA
SILISTRA, Str. Pievnei 8

ABONAMENTE:

Pentru agricultori și func. Lei 100
Pentru autorit. și soc. anual Lei 1000

Regele nostru

În luna Ianuarie 1936, s'a stins Regele George al V-lea al Angliei. De când s'a vestit lumii moartea lui, până a fost înmormântat, țara noastră a trăit aproape aceleași clipe de tristețe, ca atunci

când a încetat din viață bunul nostru Rege Ferdinand I. L-a plănsu poporul englez, dar și poporul nostru, împreună cu Voievodul culturii Românești, Marele Rege Carol II-lea, L-au plănsu. Iar după toate tradițiile creștinești, Regele, Impăratul ca și soldatul — după cum spune Psalmistul — trebuia condus la locașul de veci, de rude și de cei care L-au iubit și L-au stimat. Dela noi, Regele Carol al II-lea, legat prin sângelă Augustei Sale mame, Regina Maria, de familia Regală a Angliei, a plecat să și ia adio, delat unchiul Său, Regele George al V-lea, al Angliei. Dela plecarea Regelui nostru, am urmărit atent, atât în presa noastră cât și în aceea străină, mișcările și acțiunea Lui. După înmormântarea Regelui decedat, M. S. Regele Carol al II-lea, a plecat la Paris, de unde se va întoarce în țară în cursul acestei luni (20 Februarie).

Cât a stat în Anglia, Regele nostru, a luat contact cu toți Regeii din Europa — care era prezenți — precum și cu toți oamenii de stat și diplomații țărilor importante din Europa. Vigoarea, tinerețea și prestața Regelui Carol II-lea, a făcut, ca România, țărișoară cu 17 milioane de locuitori, să strălucească și să fie admirată de toți solii Europei. Multe lucruri bune pentru patria noastră s'au pus la cale, iar rezultatele lor au început să se vadă.

Sosit la Paris, Regele Carol al II-lea, Solul nostru cel mai ales, a făcut, cu personalitatea Lui, cât n'ar fi făcut toți diplomații la un loc. Aranjarea împrumutului, perfectarea contract. de armament, restabilirea legăturilor de amicitie cu Franța, care erau zdruncinate, precum și susținerea altor interese ale României. Regele nostru, pentru care, când era Prinț exilat, mi-am dat libertatea, în 1927 la Iași, iar în Franța, m'am dus de la Paris, la Saint Malo, în 1929, numai ca să-L văd, este acum în urma faptelor Lui, un mare Rege. Da, acum când Marele nostru Rege Carol al II-lea, mândru de țara Lui, respiră adânc și nesățios aerul de la Nogent sur le Rotrou, iar nu cu tristețe și dor de țară ca atunci, când spunea tuturor:

D-lui Prim-Ministru George Tătărescu

Jalea coloniștilor Bucovineni și Transilvăneni

Ideea de a se aduce coloniști în Durostor și frați din Bucovina și Transilvania, a fost foarte bună și am aplaudat-o la timp. Sosirea lor însă, s'a dovedit a fi fost târzie, căci, terenul ce li s'a repartizat pe hârtie — câte 10 hectare de fiecare — nu este bun și cum se află cu buturugi și cioate, nu se poate semăna nimic. Bucovinenii și Transilvănenii, atrași de mirajul loturilor de câte 10 ha., sau 20 jugăre, au venit, vorba românească «și cu cățel și cu purcel» aducându-și toate trebuitorile traiului. Dar după ce au defilat, pe la noi, în frumoasele lor costume și sau așezat în centrele de colonizare indicate, au întâmpinat o teribilă decepție. N'au găsit nici teren de hrană. Ce bani au mai avut, i-au cheltuit. Acum dezorientați, blestemă ceasul când au plecat din satul lor în fericita Dobroge.

Incolțiți de nevoi și de regimul de aici, nu se ascunde să spună că mai bine erau pe 1 jugăr la ei, decât pe 20 aici și apăi «tâte ar fi bine domnule, no dar p'aici sunt numai hoți...» Se referă bieții oameni, poate, la încercările diferiților samsari sau a svonorilor că prin pădurile Caracuzului, mișună numai răiifăcători.

Pe cine să învinuim de starea lor tristă? Pe nimeni. Dar se poate găsi vr'un remediu? Da! Singurii în măsură de a stinge jalea coloniștilor din Durostor, sunt d-nii Prim-Ministru G. Tătărescu și V. Sasu, ministrul agriculturii. Pe această cale îi rugăm să dispună alocarea unui fond de 10.000.000 lei, care să servească la defrișarea loturilor pline de buturugi și cioate. Acest fond va fi rambursabil, căci coloniștii sunt dispuși să plătească anual câte ceva, până la complectarea sumelor cheltuite cu defrișarea. Țara va câștiga din această operație un număr însemnat de vrednici români, și o suprafață mare de teren, care în momentul de față nu produce nimic.

MOMENT GRAV

Din nou sunt în cumpână drepturile noastre.

Ministerul de finanțe nu admite sporirea bugetului Ministerului de Instrucție, iar satisfacerea drepturilor noastre cere imperios această sporire.

Gradațiile, sporurile pentru definitivat și înaintare, prevederea sumelor trebuitorie pentru plată ca: învățătorii titulari, a tuturor celor numiți în toamnă, ca și înscrierea în buget a celorlalte sume, pentru plata suplimentului în cazul concediului de boală, cheltuelilor de înmormântare, salarizarea legală a celor din zona eteroglotă — sunt lucruri care nu-i admisibil nici măcar să fie puse în discuție.

Până când slujitorii școlii se vor vedea înghințiați și palmuiți cu prilejul fiecărei alcătuirii de buget?

Mii de învățători sunt salariați doar cu 1.600 lei lunar, și aceștia achitându-se cu mari întârzieri, alți 10.000—15.000 cu vreo două mii și ceva pe lună, restul aproape toți suferă amputări ilegale din salariu (cum e de pildă cazul sporului pentru definitivat și înaintare, plata su-

plimentului în caz de boală, sporul pentru zona eteroglotă).

Nu e aceasta o situație scandalos de nedreaptă?

Nu văd guvernării câtă amărăciune și câtă revoltă se pogoră în sufletele noastre, mereu sfidate și mereu biciuite?

Nu se gândesc cei cu răspundere la ruina învățământului primar?

D-l ministru al instrucției, este alături cu noi — cu toată ființa sa — dar știm câte piedici i se pun înainte, tocmai fiindcă ne este apărător și aprig susținător al școlii.

Vom face toate intervențiile necesare cu speranța că vom înfrânge rezistențele îndărătnice ce stau în calea dreptății noastre.

De vor fi zadarnice aceste intervenții, vom fi siliți să chemăm pe colegii din întreaga țară ca să-și spună cuvântul.

Colegii învățători au deci acum o singură datorie de vor să izbândim: toți în jurul ministrului școlii, și în jurul Asociației.

D. V. Ţoni

Președ. Asoc. g-le a învățătorilor („Curentul")

«Mă voi întoarce la poporul meu când va suna ceasul...», România suferindă de altădată, astăzi este însănoțită. Ordinea firească a lucrurilor s'a îndrămat pe calea cea bună. Prestigiul Țării a crescut neînchipuit, iar toți cetățenii României, au început să se simtă mândri că sunt Români. Toate acestea se datoresc, exemplului și îndemnelor Regelui nostru. Să fi-l sănătos Majestate!

Aceasta-i urarea poporului care Te slăvește.

Mihail Georgescu

DECORAREA M. S. REGELUI

M. S. Regele Carol al II-lea, a fost decorat la Paris, cu Medalia militară de aur.

Aceasta este cea mai mare decorație a Franței și nu s'a dat în Europa, decât Regelui Albert al Belgiei și Regelui Alexandru al Jugoslaviei, care a murit.

NOU LATIFUNDIARI DUROSTORENI

Regimul mării proprietăți ce părea definitiv înmormântat de reforma agrară, începe să renască, mai viguros ca oricând, în... județul Durostor.

Turcii dela noi, auzind că în Asia Minoră curg râuri de cafea, iar huriile cele frumoase ale lui Alah, își oferă pe toate cărările dulceață de trandafiri, au început să ne părăsească. Satele au rămas pustii ca după urma năvălirii tătarilor; pe vârful minaretelor nu mai răsună glasul melodios al muezinului; în zborul mașinei nu mai putem zămbi zveltelor cadăne care își învâluiau preu târziu chemarea tainică a unor ochi plini de fâgăduinți.

Ca artecii în fața armatelor lui Fernando Cortez, blândul popor al lui Mahomed, părăsește ținutul, unde odinioară a stăpânit și unde mai târziu a servit cu cinste și credință pe toți stăpânitorii. Cine-i va lua locul?

În loc ca pe pământurile fertile părăsite, să fi fost aduși coloniști din Maramureș, unde săranul trădește dintr'un sferit de pogan distanță în care a răsădit cu târnacopul cartofi sau din Basarabia, unde ploata a devenit un eveniment mai rar decât în mijlocul Saharei, fertilul sol dobrogean a fost acaparat de câteva duzini de persoane, pe nimica toată.

Statul, exercitându-și «dreptul de preemțiune» tot atât de strașnic ca un bărbat neputincios dreptul de a face dragoste cu soția sa, sate întregi au fost acaparate de indivizi cari se pricep așa de bine în agricultură, ca o dansatoare de varieteu în talmăcirea sfintei scripturi.

Reînvie deci epoca lui «Conu Costică» sau «Conu Alecu», a lui Tânase Scatiu, a arendașilor dinainte de 1907.

Proaspătul «boer» dobrogean va urma oare exemplul ilustrilor săi înaintași? În ipoteza aceasta, localurile pariziene se vor popula iarăși cu nobili valahi, având blazoane de curând aurite și nivelul monden al Silistrei va fi ridicat la maxim de noui bonjuriști, venind din când în când să vadă de treburile moșiei.

Dedu Ivan von Cocina sau Kir Kiosse de Camerler, autentici aristocrați daco-romani, se vor prezenta așa dar, în frac și opinci la Moulin Rouge, spre a dispensa arenda. Vor cere o baterie de prăstindă la ghiață, tartine de mămăligă cu icre negre, limbă de fazan cu usturoi, ciupind de bărbălu inferioră pe nostimile actrișe, «la manière de Dristor». Vor face propagandă națională românească prin bordeluri, confrabalansând acțiunea revizionistilor maghiari pe șapte cărări, la ora trei dimineața.

(Urmare în pag. 2)

Noii latifundiari durosoreni

(Urmare din pag. 1)

Aspectul oraşului nostru se va schimba ca prin farmec. Prazul va dispărea de pe piaşa Silistrei, stomacurile, rafinate în capitala Franţei, la întoarcere nu vor mai putea înghiţi acest aliment autohton. La Băşev şi în saloane, va apărea un nou dialect; jargonul franco-româno-macedo-bulgaro-turc Castele feudale se vor clădi din chingici în tot întinsul judeţului; automobile, cu tradiţionale zurgălăi ai «bon tonului» boeresc, vor plimba pe şosele domnişie a căror gură va păstra încă reminescenţele mirosului de ceapă.

Precum se vede, o să fie bine. Din când în când, spre a arunca praf în ochii nesuferiţilor, care pretind că pământul durosorean să treacă în stăpânirea ţăranului român, cunoscător al gliei şi soldatul viteaz de totdeauna, vom îmbrăca din când în când câte un şomer în haţne de moş de carnaval şi, împroprietărându-l cu un şfert de pogon de pământ, îl vom lăsa să crape de foame. Nu de altceva, dar domniile dela Oficiul Naţional al Colonizărilor trebuie şi ei, sârmanii, să-şi justifice existenţa.

Prof. D. Timeş

Carte poştală

D-lui MIHAIL GEORGESCU

Dir. al ziarului „Semănătorul Român“

Silistra. La Dobrogea

Domnule Director,

Intâmplarea a făcut ca să ne cadă în mână ziarul Dvs. „Semănătorul Român“ şi conştiinţa nu m'a lăsat ca să nu vă mulţămesc şi în înţelegere cu câţiva prieteni ne-am hotărât să ne abonăm la ziarul Dvs.

Deci vă rugăm a binevoi a ne trimite ziarul ce cu onoare editaţi, întrucât interesele Dobrogei sunt interesele Basarabiei. Abonamentul vom achita ulterior iar ziarul veţi binevoi a ne expedia cu începere dela 1 Ianuarie 1936, toate numerile. În aşteptarea celor bune vă mulţumim.

Damian Curoglu (Com. Dumitreşti)
Gh. Papazoglu (jud. Cet.-Albă)
Avihlie Curoglu (Of. Ivăneştii noi)

N. R. Publicăm c. p. de mai sus, ca o satisfacţie sufletească pentru strădania noastră de a da o gazetă folositoare şi de înfrăţire iar nu un pamflet politic, propagandă de ură şi plină cu intrigării şi mesalinării mizerabile. Amărăciunea pe care am fost sortiţi a o înghiţi pînă şi de la cele mai scârboase infecte stărpituri, se va termina. Avem răbdare. Pentru această c. p. a fraţilor din Basarabia, ne-a făcut plăcere şi ne-a dat şi un mare imbold a merge înainte.

Să trăiţi noilor prieteni!

Pošta Redacţiei şi Ad-ţie

D-lui Suliman Ismail, Cassier primăria Sahinlar.

Am primit c. p. a D-vs. şi răspundem: Nu D-vs. aţi procurat informaţiile ci altă persoană.

A fost confundat postul de secretar cu cel de cassier.

D-lui S. F. Ghimlacheriar.

Nu putem publica chestiunea cu D-na moaşă. Vom lua întâi informaţii de la d-l Notar al comunei.

Fasolea Soia în România

Săptămâna trecută, la Societatea Inginerilor Agronomi, d-l Ing. Max Popovici, în faţa unui auditor select, a ținut o conferință asupra popularizării cultivei de soia în România.

D-sa a descris mijloacele tehnice de cultivare cât și diferitele și multiplele întrebunțări în industrie și consumul casnic.

Această latură a conferinței a fost foarte interesantă, și concordă cu opinia generală a agronomilor, adică soia este o plantă agricolă de viitor pentru România, care va avea plasament asigurat în țară și mai ales peste hotare, în țările nordice.

D-l Max Popovici însă a atacat și latura comercială, arătând că prețul minimal de lei 3 de kgr. asigurat prin contracte de Soc. „SOIA“, ar fi insuficient și nu ar acoperi cheltuelile de cultură, iar în concluzie, d-sa cere majorarea prețului minimal fără a preciza cât.

D-l Cipăianu, fost ministru al agriculturii, care prezida, a răspuns într-o formă care a lămurit atât pe conferențiar cât și întreagă asistență de eforturile ce se fac de cei ce au conducerea agriculturii în România, nu numai pentru a populariza această cultură ci și pentru a armoniza latura comercială cu interesele plugărimii și că prețul minimal asigurat de lei 3 kgr. este un preț extrem de favorabil, întrucât prețul la recoltare este în funcție de prețul mondial, și dacă la toamnă acest preț mondial va fi favorabil, nu este exclus ca în loc de lei 3 să se plătească agricultorilor un preț mai mare, cum de altfel s'a întâmplat în anul trecut, când în loc de lei 3, cât fusese fixat prin contract prețul de kgr. societatea „SOIA“ a plătit lei 3,50.

Introducerea culturii soia în România este un eveniment fericit pentru plugărimie când ne gândim câte greutăți întâmpinăm pentru plasarea peste hotare a produselor noastre agricole.

Intâmplarea face ca să fim în Europa una din puținele țări care se poate ocupa de această cultură.

Faptul că avem asigurat nu de bușeu în Germania, nu exclude posibilitatea de a plasa acest produs în Danemarca, Suedia și Norvegia, după cât suntem informați s'au angajat conversațiuni și cu aceste state.

S'a spus că Soia nu ar da o rentabilitate suficientă, aceasta nu este adevărat, cunoaștem cultivatori de soia cari cu tot anul secetos au obținut peste 2000 kgr. la hectar. Un colonist macedonean din județul Durosor a obținut 2700 kgr. la hectar.

Evident că unii plugari au avut recolte slabe, la care a contribuit și natura nefavorabilă agriculturii în anul trecut, însă ceace a contribuit mai mult la slăbiciunea recoltelor, a fost lipsa de îngrijire.

Soia are nevoie să fie semănată în arătură adâncă și în special să fie întreținută curată și prășită cât de des. Cu cât i se va da mai multe prășituri cu atât mai mare și de calitate va fi recolta.

Iată deci secretul rentabilității fasolei soia; nu prin critici nejustificate se poate mări producțiunea și prețul ei prin muncă pricepută din partea plugărimii și prin îndrumarea acestei plugărimii cu sfaturile agronomilor.

Personalitățile care sunt în fruntea Soc. „Soia“, sunt o cheazășie pentru corectitudinea angajamentelor luate față de plugărimie și pentru abilitatea cu care vor ști să apere interesele agriculturii românești în cadrul economiei naționale.

În privința prețului, îl dorim cu toții a fi cât mai mare, totuși ne permitem a pune următoarea întrebare: Oare se găsește astăzi un singur produs agricol românesc, în afară de Soia, căruia să i se asigure cu opt luni anticipație, un preț minimal de 3 lei de kgr. fără a se ști care va fi conjunctura prețului mondial la data livrării mărfii?

După ultimele informațiuni, pare-se că Soc. „Soia“ va asigura contractanților un preț superior celui de 3 lei. Credem că va fi în jurul a 4 lei kgr.

Ing. A. Tătășescu

CERCUL CULTURAL DOCCELAR

În ziua de 26 Ianuarie a. c. s'a ținut a doua ședință a cercului cultural Doccelar de sub președinția d-lui Nic. Gh. Cismariu, învățător Doccelar, la școala primară din satul Așa Mahle, pendinte de comuna Rahman, școala ce o conduce domnul învățător Ion Tănase, un învățător care dovedește că întredăvăr omul sfîștește locul.

Localul de școală, deși mic, totuși a fost aranjat cu mult gust, dând aspectul unei sărbători, în care colegii au constatat însufleșirea cu care i-a primit d. Tănase în școala sa.

La ora 10, ședința s'a început cu lecția practică ținută de d. Toma Busuioc, învățător la aceiaș școală, care a avut de tratat „o compunere la cl. IV-a“. Toți critici, au evidențiat reușita lecției.

După lecția practică, d. Gheorghe Pletea secretarul cercului a făcut recenziile romanului „Apostol“ de Cezar Petrescu.

Conferința a fost întregită de

d. Ion Tănase, d-ra Vasilica Mitu și d. Nic. Gh. Cismariu președintele cercului.

Cu această ocazie ținem să salutăm procedeul cu tragerea la sorți pentru ținerea conferinței deoarece în felul acesta, majoritatea membrilor prepară subiectul profitând astfel toți de timpul petrecut la ședința cercului.

După masă, unde și aici s'a observat spiritul de go podar al gazdei, învățătorii profitând de timpul frumos din această zi, au făcut cu toții o plimbare la graniță.

Tot timpul ședinții, a fost o desfătare sufletească după care fiecare a plecat spre colțisorul său cu o doră mai mare de însufleșire pentru a continua munca la școala sa uitată de oameni și de D-zeu.

N. C.

Din activitatea eforiei județene

Când s'a înființat eforiile, care trebuiau să ia în mână gospodărirea islazurilor comunale, am salutat cu entuziasm, acea măsură. Vedeam atunci, ceace constatăm azi: realizări destul de remarcabile. Dintre cele mai însemnate, enumerăm:

- 1) Construirea de grajduri pentru reproducători, unele în proiect — 10.
- 2) Înființ. a 153 ha. lucerniere.
- 3) » » 50 » pepiniere.
- 4) » » 10 » perdele protec.
- 5) Proc. a 75 grape țesale pt. islaz.
- 6) » » 5000 kg. sămânță lucernă
- 7) » » 500 » iarbă de sudan.
- 8) A contribuit, la Prefectura jud. pentruca aceasta să achite în întregime rata împrumutului de 5.500.000 lei, pentru apă, contractați cu Casa de Depuneri și Consemnațiuni.

9) A delimitat județul în circ., pe care le-a încadrat cu 20 ad-tori, abs. de școli agricole.

10) S'a organizat controlul gestiunilor, la eforii.

11) S'a introdus nutrețul murat în multe comune.

Din cele de mai sus, se constată, că Eforia județeană, își justifică deplin rostul, pentru care a fost creată. Aducem aci cuvinte de laudă întregii eforii județene.

Cauzele valului de scumpete

Nu de mult s'a aplicat noul regim al comerțului. Acesta are ca scop reglementarea de către stat a vinderii și cumpărării de devize forte, în vederea importului diferitelor mărfuri. Principiul său constă în faptul că valoarea monedelor streine — devizele forte — fiind mult mai mari de cât cursul lor, Statul obligă pe comercianți ai vinde lui moneda streină pe care o primesc. În schimb, oficiul de devize — statul — le plătește 38% peste cursul fiscal al monedii streine, ce-i predă. Pe altă parte statul, pune o taxă de import, de 12%.

Cum înainte taxele se ridicau la faimoasa cotă de 44%, astăzi prin noul regim, ele se ridică la 50%. Deci statul a provocat sporirea prețului la locul inițial cu 6%, care intrând în angrenajul intermediarilor, acest 6%, se ridică la 20%, căci toate mărfurile și operațiunile comerciale, trec prin 2-3 rânduri de mâini, printre care s'a lăsat câștigul dorit.

Rezultatele rele ale acestui regim, au început să se vadă. Peste tot valul de scumpete s'a arătat. În schimb prețul produselor agricole au rămas aceleași, iar lefurile slujbașilor se găsesc tot în starea de altădată. Lipsa a început să se simtă iar nemulțumirea producătorilor agricoli și a slujbașilor, se arată ca o cobo prevestitoare de rău.

Pentru îndreptarea răului, statul este obligat a modifica de urgență regimul comerțului, în așa fel ca prețurile mărfurilor să scadă, iar raporturile normale dintre comercianți și consumatori să fie restabilite.

Popor sărac în țară bogată

Am relevat într'un număr precedent situația actuală a comerțului internațional și neajunsurile întâmpinate de industria țării noastre prin taxele vamale ce se percep de către statele care caută să-și creeze o industrie proprie.

Arătăm apoi că taxele vamale așa cum se aplică astăzi de țara noastră, sunt bine venite, fără a enumera motivele ce m'au determinat să fac astfel de afirmații. Acum voi încerca a explica, pe scurt, geneza acestora:

La început, taxele vamale, au avut un caracter fiscal, cu ajutorul cărora statele își creiau veniturii pentru acoperirea cheltuielilor, mai târziu însă, de când cu încurajarea industriilor naționale, aceste taxe au devenit prohibitive, luându-și rolul de polițai pentru protejarea industriei indigene. Taxele prohibitive le întâlnim mai la toate statele mercantile, independente și suverane. Înaintea războiului mondial nu toate statele se bucurau de suveranitate și nu toate puteau să uzeze de aceste taxe. Aplicarea lor pe o scară mai întinsă a avut loc după constituirea Ligii Națiunilor care recunoaște și suveranitatea statelor, și apără independența lor.

Cum se aplică acestea la noi și ce scop urmărește?

Luând articolele de consumație, mai ales articolele de băcănie, constatăm că ele se vând pe piață cu de două ori prețul lor de cost, articole de care nu se poate lipsi nici un consumator, și a creat o sursă de venituri prin impunere de taxe de consumație pe articole de proveniență internă și taxe vamale de import pentru cele importate din străinătate, cum este ceaiul, cafeaua, măslinile etc.

Mai avem a doua categorie de taxe, așa zisele taxe protecționiste care trebuiesc aplicate cu ori și ce, preț chiar scumpind traiul.

Aceste texte sunt cele cari se aplică la importul mărfurilor fabricate și la exportul materiilor prime, cu scopul de a încuraja industria națională și cari sunt suportate numai de consumator.

Pentru a crea o industrie se cere sacrificiu și sacrificiul cel putem face este tocmai acesta, ca să consumăm mărfuri pe un preț mai ridicat de cât prețul ce l-am fi obținut din comerțul liber.

Dacă este vorba de încurajarea unei industrii tinere, desigur că taxele la importul mărfurilor si-

milare, vor fi atât de ridicate în cât va opri complectamente pătrunderea lor în țară.

Procedând astfel vom încuraja industria națională, dându-i posibilitatea să se desvolte sub protecția acestor taxe.

Pentru susținerea așărerii de mai sus, voi lua un exemplu:

Suntem o țară eminentă agricolă, deci exportatoare de materii prime și importatoare de materii fabricate. Făcând o comparație între costul unui tone de marfă fabricată ce noi importăm și costul unei tone de marfă nefabricată ce api exportăm vom avea următorul rezultat:

	Costul unei tone ce noi importăm	Costul unei tone ce noi exportăm
1931 lei	28.132.—	2.209.—
1932 «	26.562.—	1.838.—
1933 «	25.149.—	1.614.—
1934 «	20.595.—	1.538.—

Deci, ceiaze cumpărăm este de 13 — 15 ori mai scump decât ceiaze vindem. Să vedem acum cât de săraci suntem noi în țară a-aceasta atât de bogată. Comparația ce o voi face se referă la venitul nostru național, față de celelalte state și care situație este luată din «Momerandum sur la situation economique dela Roumanie et sa capacite de paiement 1934» venit nette pe cap de locuitor: Anglia 61.989, Franța 44.447, Germania 28.640, Jugoslavia 18.541, România 5.610.

Din cele arătate mai sus, reese clar că sporirea venitului național impune industrializarea țării.

Autarhia crescândă a celorlalte state trebuie să ne trezească și pe noi, cu atât mai mult, cu cât dispunem de numeroase materii prime, care ar putea să fie industrializate. Exemplu cu industria noastră metalurgică, care a ajuns la un punct îmbucurător, furnizând plugarului unelte de care are nevoie; C. F. Rului întregul material de investiție și Statului foarte multe materiale de război. Deasemenea industria postavului care grație taxelor protecționiste, avem astăzi fabrica dela Buhuși care îmbracă armata în condițiunile cele mai avantajoase. De asemenea postavăria civilă dela Brașov și Timișoara, care concurează pe cea străină, oferind mărfuri pe jumătate de preț față de cele importate.

Iată ce m'a îndemnat să vă spun: Popor sărac într'o țară bogată.

Prof. Ioan Fotu.

Câmpul de lăel și lapte generoase

CUVINTE DESPRE CONFRATI

«Cooperatia». Galeriile Blanduziei No. 12 bis. București. Conducător d. Matei Năstăsescu. În paginile acestui ziar colaborează publiciști cooperatori, distinși, care fac cinste cooperatiei romine.

Astfel, în No. 2, apărută în 10 pagini, se văd semnăturile d lor: Șt. Cosămbescu, Ion Clopoșel, I. Naum-Delavador, T. C. Ionescu-Pășcani, V. G. Bărcă, M. L. Pușcă, etc., etc. Articolele care privesc rosturile, organizarea și manifestarea cooperatiei din România, sunt desbătute pe larg și cu multă competență, în coloanele acestui ziar.

Față de importanța ce o prezintă „Cooperatia”, nu trebuie să lipsească din casa nici unui om conștient. O recomandăm călduros cititorilor noștri.

„Tun”-a Dunărea. Str. P. Rareș No. 43 Silistra. Organ independenta apare cu stăruința simpaticului nostru prieten Ibramolu Hacă, având redactor pe tânărul Ismail Daut. După cum ne arată numele, ziarul este turcesc, Se tipărește în turcește — cu caractere latine — și un mic rezumat în românește. Salutăm apariția noului confrate și-i dorim viață cât mai lungă, pentru a ne ajuta, în munca de luminare și înfrățire, a locuitorilor din Durostor. Așteptăm.

„Critica agrară” str. Academiei No. 2 Etaj. III București. În cuvântul său, d. C. Diaconescu, lasă să se înțeleagă, că deși „Critica”: „Cu toții avem umeri de împins! Românii nu cunosc vrajba la treabă...” D-I E. A. Cociu se răbobește cu Bulgarii. D-I A. G. C. vorbește de Soya. Un articol veninos.

Nu felicit pe d. Diaconescu, că a permis publicarea. Nici practic și nici științificește, problema Soyey, nu se pune cum a pus-o stimabilul care se ascunde sub inițiale.

Dealtfel Soya este folositoare țării, căci țaranul trebuie și hrănit, nu numai exploatat, iar Soya să intre în alimentația lui. Soya nu sărăcește pământul ca floarea soarelui de exemplu, căci ce rost ar avea reușita ei an, după an? Soya dă

recolte foarte bune, dacă este bine muncită.

Atunci ea are și preț destul de bun. De pe urma Soyey, mulți membri ai „Propășirei” din întreaga țară, vor găsi de lucru.

D-I N. Mândru se ocupă de marea proprietate care ia locul colonizării din Dobrogea. D-I S. Opreșcu, face precizări. D-nii L. Georgescu-Gruian, I. Zanfir, Erofei Tăutu, I. Teodoreanu, M. Bădulescu, N. G. Ionescu și G. Ciontescu, se ocupă de interesele breslei, cu suflet și mare speranță de mai bine.

„Pământul” str. Vânători 127 Călărași. Redactor Eugen Cialic. Nu de mult am străbătut țara românească și pretutindeni, am purtat discuții de „Pământul” din Călărași. Desigur acest „Pământ” foarte efin, ca valoare monetară, este cât se poate de scump ca valoare culturală. Maiestru Eugen Cialic, l-a delimitat, l-a lucrat cum cere „Pământul” bun, iar acum culege roade, roade bune pentru scumpa noastră Românie. Cine nu citește ziarul „Pământul” să regrete că se numește intelectual.

BLESTEM!

Doctoriței mele...

Blestem pe-a vieții tale stâncă,
Să cadă — când mai lung blestem!
Aici — și 'n viața morții încă,
— Să fim de-apururi cum suntem!

De întuneric să ai parte;
De lumi ce seamănă cu tine;
Și lacrimile să te poarte,
În veacuri de durere pline!

Cum tu cu vrerea ta nătângă,
Ai îndrăsnit să-mi sfărmi viața,
Așa din sufleru-ți să smulgă
Toți dracii ce-ți acopăr fața!

Să nu mai știi ce e odihna,
De care tu mai văduvit;
Aici și 'n cer — întotdeauna —
Să-ți fie gândul chinuit!

Pustiu să-ți fie răsăritul
Și 'n cer cum fost-a pe pământ;
Să te blesteme infinitul,
În infinitul tău mormânt!

Pustie viața ta să fie,
Și blestemată — cum și-o chem —
În nesfârșita veșnicie,
Să-ți fie sufletul — blestem.

N. Soare Académia!

S A P P H O

Dacă astăzi Grecia n'a pierit și încă va sîda vremurile, e ca ea a dat omenirii tot ce s'a creat mai frumos în arhitectură și artă, în științe și poezie. Idealismul divin a lui Platon, cugetările lui Socrate și Aristoteles luminoasă și astăzi lumea sufletelor noastre, Venus din Milo, va stăpâni încă mult timp, ca și pe creatorul ei Phidias de odinioară, sufletele ce năzuiesc să se avânte spre drumul sculpturii. Privirile noastre și acum rătăcesc în goană după adevăr prin paginile bătrânului Herodot și Thucydide, cuvântările lui Demosthenes și Isocrates ne călăuzesc încă, iar lumea scrierilor lui Euripide ne imesec și azi. Buzele noastre și-acum șoptesc în taină frumoasele ode ale lui Pindar, idilele lui Theocrit, rapsodiile pline de o inspirație cerească ale genialului Homer, și poemele de iubire ale frumoasei poete Sappho. Și cine știe cât limba vrăjitei Elade va desfăta ca o melodie divină urechile noastre îndrăgite, căci sufletul ei e sufletul nostru.

În Asia Mică, din bogat și frumosul Millet, din îndepărtatul Efes, veniau primele raze ale unei filozofii sublime, iar din Lesbos, leagănul poeziei lirice, acordurile strunelor de liră cari însoțeau cântecele de durere și bucurie ale insoțitorilor. Și ca nicăieri în altă parte a Eladei, aici la Lesbos, însul cântecului și a dansului, poezia își luase avânt. Aici unde primăvara era veșnică, totdeauna senin, iar tranșările înfloarea pretutindeni și „se cinsoleau despotrivă frumusețea trupească cu cea „spirituală”, veniau din toate părțile Greciei fete aglobit, tinere și frumoase să admire suplețea corpului ei și să învețe arta cea divină a poeziei; și numele poetei Sappho răsuna pe buzele tuturor. Și era cunoscută pretutindeni prin frumusețea ei poezii, pline de avânt și pasiune, prin frumusețea ei rară, prin

Și cu drept cuvânt Sappho, dintre toți poeții Eladei a fost cea mai sinceră și mai înflăcărată cântăreață a iubirii adevărate. Dar această femeie nu iubise niciodată pe nimeni nici chiar pe bărbatul ei, nici pe mica ei fiică Cleis. Se zicea că poeta își caută mângăerea în poezie și în iubirea pe care i-o arăta una din elevele dela școala înființată de ea la Lesbos, o copilă blândă, frumoasă și care se numea Erinna. Iar atunci când Sappho a dat uitării, iubirea ei era îndreptată în altă parte. Și cel care aprinsese foc în inima poetei era Phano, un tânăr frumos și răstăfat din Mitylinei.

Asemeni zeilor îmi pare
Cel care stă alături de tine,
Și poate asculta de-aproape
Cuvintele-ți de farmec pline.

Sărutul tău plăcut mă sfarmă
Și cum te văd cuvântul îmi dispare,
Mi-s turburi ochii pasul moale
Și simp cum vocea-mi moare.

Dar tânărul acesta nu împărțea iubirea curată a poetei și era mulțumit numai să audă la oșpeț și adunări, că e adorat de Sappho. Și cu cât nepăsarea lui creștea mai mult, cu atât iubirea poetei era mai înflăcărată și ori unde-l vedea se turbura adănc, își pierdea cumpătul și nu mai știa ce face.

Și 'n ziua aceea când Sappho s'a întâlnit cu Phano și i s'a părut mai frumos ca ori-când, copleșită de dorul lui, i-a spus în genunchi și cu glasul stins abia i-a spus:

— Phano, tu știi că te iubesc și nu pot trăi fără tine, de ce nu vrei să-mi împărțeștii iubirea?

O tristețe amară se oglindea în ochii plini de lacrimi, și când a luat lira în mână, mâinile-i tremurau. Și atunci glasul ei a răsunat melodios în următoarele versuri pe cari tra-

tele său Charaxos, le fredona cu atâtă pasiune, atunci când poeta se muncia să-l despartă de iubita lui Rodopis:

Eu ard de dor și dragostea mă ține în chin
Și-mi stăpânește membrele mereu,
Iubirea, ea, ce-ți dă să gusti și dulce și venin,
E-o fiară netruvinsă...

Și dacă atunci copleșită de dor i-a căzut în genunchi și buzele ei i au șoptit cuvinte pline de farmecul iubirii, el „a privit-o cu mulțumirea orgoliului satisfăcut” și i-a grăit că o admiră, dar n'o poate iubi. S'a depărtat, lăsând-o copleșită de durere. Și multă vreme, fără să mai ia seama la cei ce se uitau cu milă la ea, a plâns căci pierduse totul și nu-i mai păsa de nimic...

Într'un târziu s'a ridicat de jos și cu sufletul trist, pustiu, cu ochii împăienjenți de lacrimi, atunci când rozele înfloreau, când pasările se întreceau în cântece și talazurile mării în mângăeri lenese desmierdau coastele stâncoase ale uscatului, iar iubirile înmugurau în sufletele tinere de fecioare, acest concert simfonic al frumuseții dragostei, numai răsună ca altădată în inima aceluia care o cântase în versuri atât de mult.

Într-o zi când picuri argințați de rouă străluciau pe petalele florilor albe de liliac și iris, când razele calde ale soarelui, apăsau pe frunzele de portocali și lămâi ca o povară grea, dar totuși plăcută, Sappho părăsește Mitylene și cu privirea pierdută în pânza de argint a zărilor, a luat drumul Siciliei, acolo unde sârmana poeză credea că va putea, sub cerul senin și cald al Italiei, să-și înnece în uitare durerea. Dar liniștea mării, șoaptele nemărginitului, care-i învăluia sufletul în voalul desnădeții, luna care picura stropi de aur, în undulările părului ei de mătăse, strecurându-se cu stăruință spre sânul ei cald și dornic de iubire, a făcut-o să înțeleagă că viața e grea, inutilă și singură-i bucurie, Phano, nu mai este. Și se decise să moară. S'a oprit în insula Leucade din Marea Ionică, s'a oprit ca să i se îndeplinească destinul. A luat drumul mării și cu pasul rar și domol s'a urcat pe stâncă cea mai înaltă,

care cobora dreaptă și sfidătoare în mare.

Acum Sappho e sus în vârful stâncii. Ochii gânditori, privesc în neștire. Oțtează! C'o mână dă la o parte o suviță de păr răsfântă pe fruntea ei aprinsă, iar cu alta își apasă sânii tineri, cari stau gata să sară din cămașe. Dar e așa de tristă... Marea o adomenește... În ochii ei frumoși isvorăsc lacrimi, și în zadar mai încearcă să-și înfrângă dorul care o frământă. Călea iubirii și a frumuseții sale patrii, s'a închis pentru ea...

A luat lira și a lovit-o de stâncă. Coardele s'au sfărâmat, scoțând un geamăt, dureros și plângător, cu unghile prinse de piatra albă a stâncii, în drum spre supremă consolare. Viața care e freamătul codrului înmugurit, soarele care aleargă vesel prin holdele blonde ale ogoarelor, cântecul desmierdător al pasărilor, sunt acum un vis searbăd și rece. Povara sufletului e proa grea și 'n dorința spre mai bine, renunță la viață și frumusețea ei și aleargă spre întunericul nopții eterne. Dar chinul e același, caerul iubirii continuă și dincolo, în misterul întunericului, și cine știe cât va trăi în lumina eternului necunoscut!

— O, nemuritoare Afrodita, ascultă-mi ruga! Nu mă lăsa în nenorociri și griji, și vino, acum ca și altădată când te chemam. Și atunci mai întrebă cu buze surzând, pe cine iubesc și-mi este mai drag? — „Pe cine iubesc scumpa”-mea Sappho?” O zofia mea, vino de mă scapă de chinuri și împlinește-mi dorul, vino, aleargă în grabă de mă scapă!... Iar tu sălbatecă mare, ce liniștită ești, și ce trist și apăsător e sufletul meu!... Las vieții cămătecele mele de iubire, iar ție îți dau sânul și trupul meu, ars de săgețile lui Eros, dar curat și frumos ca o lacrimă de rouă.

Poeta se îndreaptă pe marginea stâncii, și strângând pumnii și buzele însângerate, se asvârli în apă. Un șgomot surd, sălbatec, atât, și undele-lie ale apei, înălțau în brațele ei, trupul cald al poetei Sappho.

Prof. T. Teodorescu

Beibunar

Duminica trecută, a avut loc o frumoasă serbare școlară urmată de dans, organizată de d-l Marin Iordache, direct. șc. prim. din localitate. Această serbare s'a dat cu scopul ca din banii strânși, să se înființeze o farmacie școlară. Subliniem frumosul scop și așteptăm realizarea, nu numai în Beibunar dar în toate comunele din județ, căci farmaciile școlare, vor fi adevărate binefaceri pentru popor.

La bal, s'a petrecut de minune și toată asistența a rămas mulțumită.

Baltagiou nou

Maltratare. D-l Cerniu Bălușea casier comunal, a fost arestat și legat de șeful de pot Șerban Girip. Pentru ce?

Dacă sponul n'ar fi mers prea departe și dacă nu se făcea atât zgomot, l-am fi lăsat și noi; fiindcă arestarea a fost pe cât de neserioasă pe atât de ridicolă. Dar ne întrebăm: Cum se poate ca un om cuminte, abs. a 6 cl. de liceu, subofiter în armată română, proprietar a 20 ha. de teren iar mai presus de toate casier comunal, să fie astfel maltratat? Ne revoltăm contra arestelor procedee, care în loc de înfrățire, produc ură. Din ancheta făcută de d-nii Prim-Pretor C. Marinăscu și Sub-Lt. Enea Aurel, s'a constatat complectă nevinovăție. Cerem pedepsirea exemplară a șefului de post vinovat. De d-l șef de secție ne vom ocupa rândul viitor.

Cociumar

În comuna aceasta, care acum 4 ani, populația era în majoritate turcă, astăzi, nu mai sunt de cât câteva familii, întrucât, după emigrare, comuna s'a complectat cu Regățeni, Bănățeni și Bucoveneni. Între toți locuitorii comunei pare că înțelegerea este deplină. Iată un exemplu: Din inițiativa comitet, format din d-nii: T. Munteanu învâțător, președinte; Gr. Pavel, Ion Baileșteanu, Ion Raicu membrii; Ilie Militaru și Ștef. F. Costache cenzori, s'a început construcția unei biserici. Aceasta când va fi terminată, va fi o biserică monument, care să slăvească nu numai creștinismul dar și românismul constructiv. Pentru realizarea acestei mari opere, d-l Alex. Nicolau, morar din localitate, plătește mâna de lucru. Materialul s'a cumpărat de locuitori, cu banii și cerealele donate. Dintre donațiile mai mari se remarcă: Ilie Militaru 6300 lei, T. Munteanu 3000 lei, Grig. Pavel 1000 lei, I. Baileșteanu 1000 lei, Florin Soare 500 lei, ceilalți locuitori, au donat toți câte 4-500 lei, primarul comunei d-l H. Borei a dat o vacă și vițelul ei. Aducem pe această cale laude atât comitetului cât și locuitorilor pentru marea lor înțelegere și unire.

Ce se parece la Denizler

Coloriștii sunt în stare să-și ia lumea în cap. Nu există aproape nici unul, ca să nu aibă, cel puțin 2-3 procese pentru... pentru... câini etc. Șeful de post Minea, care după cât am auzit, ar fi un element circumspect, procedează — ne face impresia — sub influența unei persoane nefaste, care din nenorocire se află în raza comunei Denizler. Nu este bine, a se târa oamenii prin judecări, pe la Turtucaia și Siliștra pentru lucruri de nimic. Sunt oameni, mai ales coloniștii români, care au și câte 7 citații, de contravenție. Terminăm cu speranța, că această notă va constitui pentru ce-i îndrept, nu o reclamație propriu zisă, ci un strigăt de durere, care trebuie auzit și satisfăcut.

Sârgilar

Cât timp a fost șef de post Plot. Giușcă, un bun jandarm și om cuminte, satul a avut liniștea necesară. De la plecarea acestuia, sergentul instructor Voicu Marin, i-a luat locul, dar cu o mare diferență. Iată de pildă o ispravă: Copilul lui Sterie T. Mișu din Tatar Atmagea, în etate de 10 ani, a fost bătut și înjurat pentru bănuială de a fi luat câteva nuci, pe care de altfel nu le-a luat. Simțindu-se nevinovat, Sterie T. Mișu a reclamat cazul parchetului.

O nuntă splendidă

Duminică 16 Februarie a. c., a avut loc în Catedrala Sf. Petru și Pavel din Siliștra, cununia religioasă a d-lui Avocat Filip Nicolescu, su dragălașa d-ră Maria Gioga, fica d-lui M. Gioga, președ. deleg. perm. a județului. Nuni a fost d-na și d-l Inginer B. Alexandrescu. De la bierică, nuntașii au trecut la Cercul Militar, unde într-o admirabilă atmosferă de voieșie, s'a petrecut până dimineața. Am remarcat printre asistenți: d-na și d-l T. Pucerea, prefectul județului; d-na și d-l Melidon, d-na și d-l M. Costopol, d-na și d-l Dr. Profiriu, d-na și d-l I. Stegariu, d-na și d-l G. Pucerea deputat, d-na și d-l Pericle Popahagi, d-na și d-l G. Nicolescu, d-na și d-l Ing. Z. Ionescu, d-l Ing. V. Ciufecu, d-na și d-l I. Anghelov deputat, d-na și d-l Berijau, d-na și d-l Col. Bălănescu, d-na și d-l Ing. M. Georgescu, d-na și d-l Pavlov, d-na și d-l Ing. Nedelcev, d-na și d-l Ionescu șef. cont. prim., d-na și d-l Invăț. Iordach, d-na și d-l Lt. S. Mititelu, d-nele: Spălățelu, Vartolomei, d-na și d-l Lt. Cavaropol, d-rele de onoare: Florica Popahagi, Florica Mititelu, F. Balamace, Lala Constantinescu, cavalerii de onoare d-nii: P. Pascu, Nicolescu, Jecov, Vâlcev, Balamace.

A fost foarte multă lume, cel puțin în biserică nu mai avea loc. Urâm și pe această cale, toate fericirile tinerei perechi.

Ce spune presa de noi

„PAGINI AGRARE ȘI SOCIALE”

Director Ing. Insp. G-I C. Filipescu
Calea Victoriei No. 200, București

P. A. S. este cea mai mare și cea mai interesantă revistă agrară și socială din România. Este tribuna răsunătoare, îndrumătoare sinceră a breslașilor gliei. În numărul de Ianuarie a. c., în cele 70 pagini, colaborează d-nii: C. Filipescu, Prof. Dr. A. Cardaș, A. D. Carabela, Dr. V. Ghimpu, Prof. Dr. M. Șerban, Dr. C. Radu ș. a.

La pag. 60 iată ce se scrie despre noi: „Semănătorul Român”, este o foaie de propagandă culturală cu precădere față de agricultură, înființată și condusă de colaboratorul nostru d. ing. agr. M. Georgescu, la Siliștra, str. Plevnei No. 8, având abonamentul 100 lei annual. Strecurându-se prin multe greutăți, directorul ziarului, a reușit să-l scoată neîntrerupt timp de 3 ani, legându-i soarta de aceea a plugarilor și intelectualilor din județul și pământul silistean. Variația materialului, entuziasmul, râvna către culturalizarea acestei regiuni, sfatul cuminte, informația cinstită, învățăturile reale, au făcut din acest organ, o foaie indispensabilă pentru județ.”

C. Filipescu

Jandarm exigent

La postul Turcșmil, funcționează ca șef, Plot. I. Boboc. Acesta fiind dornic de avansare și cu multă dragoste de a ști că se vorbește pretutindeni de el, își imaginează fel de fel de bazaconii. Dar toate acestea îl privesc, cu singura condiție să nu jignească și să nu pună oamenii nevinovați pe drumuri. Iată un caz din mai multe: Ioan Duță, abs. de sc. agric. și fost notar, purta o cămașă de culoare albastră, pe sub vestă, după cum se dovedește cu martori. D-l Plot. I. Boboc l-a luat la post, l-a desbrăcat, i-a confiscat cămașa și apoi i-a dresat acte conf. leg. excepționale. Credem că procedul șef. de post Boboc, nu este rațional. Pentru aceasta îndreptăm rândurile de față d-lui Lt. Chireulescu comand. Plot. Turtucaia, cu rugămintea de a tempera puțin, exigența Plot. Boboc.

Secția agric. a Jud. Durostor-Siliștra

PUBLICAȚIUNE

Se aduce la cunoștința tuturor agricultorilor că, avem de vânzare, pomi fructiferi, produși în pepiniere noastră. Veți găsi cele mai bune și mai acclimatizate soiuri de: Cireși, caiși, peri etc., în vârstă de 3 ani.

Prețul 12 lei bucata, loco peșimera Secției.

Președinte, M. Costopol

Secretar, V. Ciufecu

P. S. Secția agricolă Siliștra, cumpără 20000 pușci sălbateci din speciile: măr, păr, mahaleb și gutui.

Diverse

Locuitorii din comuna Garvăn Cioara, în frunte cu d. T. Hagivretta, primar, declară că sunt mulțumiți cu noua denumire a comunei, în «Cozia» sau «Cozani». Sunt contra numelui „Năuta”. Pentru susținerea dorințelor, d-l primar T. Hagivretta, își exprimă, recunoștință și mulțumiri față de d-l M. Gioga, președintele delegației permanente a județului.

Rectificăm: d-l I. Șerbănescu, subrevizor școlar, nu va trece la conducerea revizoratului. D-l V. Neagu, revizor definitiv, nu și schimbă postul. Actuala autoritate școlară de control, este destul de bine reprezentată.

În noaptea de 10 Februarie a. c. s'a terminat larna-Primăvară pe care am avut-o în Durostor. Un viscol năpraznic, a bătut 24 ore, pământul a înghețat iar drumurile fiind înzepezite circulația s'a întrerupt câteva zile.

Președinte al Ateuului popular din Siliștra este d-l General. Inșă, timpul de glorie al acestei organizații culturale, înființată de fostul judecător N. Opreșeanu, cred că nu-l vom înregistra curând.

Rezultatul interesantelor conferințe ținute la cercul de studii al inginerilor agronomi din Durostor, de d-nii: V. Ciufecu, directorul serv. agric. și E. Melidon, fost prefect, se vor publica în numărul viitor.

Un intelectual de marcă al urbei noastre este d-l M. Costopol, fost primar. Despre acțiunea d-sale, ne vom ocupa în viitor.

Sâmbătă 15 Februarie a. c. a avut loc la Cercul Militar, balul tradițional dat în folosul muzicii reg. 36 inf. Pentru modul cum a fost organizat, publicul participator, aduc mulțumiri d-lui Colonel Brătan, Cd-tul R-g. 36.

+ Gh. Gușu

Nu de mult am mai pierdut, un român colonist, fruntaș din satul Zarnici. De fel era din Macedonia, de unde a venit cu familia întreagă. Tată a 4 copii, Gh. Gușu, a căzut, rupt de o boală care nu iartă. El era un om cuminte, muncitor și stăruitor în toate faptele bune. Conștientii lui îl regretă iar noi care l-am avut colaborator, pierdem un suflet cinstit și curat. Odihnească-l Dumnezeu în pace!

+ C. St. Popescu

Fratele deleg. coloniștilor D. Popescu, a decedat, lăsând în urma lui 5 copii. Constantin a murit și a depus stăruință spre a vedea copiii fericiți, în Tara Românească, pe care, a iubit-o, din Macedonia, unde văzuse lumina zilei. Dumnezeu să-l ierte.